

4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że Komisja naruszyła art. 101 TFUE oraz art. 23 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003, gdy uznała, że Huhtamaki Oyj poniesie solidarną odpowiedzialność jako nadrzędna spółka holdingowa grupy, a zatem jako pośrednia spółka dominująca, za zarzucany udział jej byłych pośrednich spółek zależnych (a) w jednolitym i ciągłym naruszeniu w sektorze tacek z pianki polistyrenowej wykorzystywanych jako opakowania spożywcze do sprzedaży detalicznej na terytorium Francji od dnia 3 września 2004 r. do dnia 24 listopada 2005 r. oraz (b) w jednolitym i ciągłym naruszeniu w sektorze tacek z pianki polistyrenowej wykorzystywanych jako opakowania spożywcze do sprzedaży detalicznej na terytoriach Hiszpanii i Portugalii (zwanym łącznie „Europą Południowo-Zachodnią”) od dnia 7 grudnia 2000 r. do dnia 18 stycznia 2005 r. Huhtamaki Oyj nie wywierała decydującego wpływu na Huhtamaki France SA ani na Huhtamaki Embalagens Portugal SA w omawianych okresach.

Skarga wniesiona w dniu 11 września 2015 r. – Coveris Rigid (Auneau) France/Komisja

(Sprawa T-531/15)

(2015/C 406/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Coveris Rigid (Auneau) France (Auneau, Francja) (przedstawiciele: H. Meyer-Lindemann, C. Graf York von Wartenburg i L. Titze, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 5 decyzji Komisji C(2015)4336 final z dnia 24 czerwca 2015 r. w sprawie AT.39563 – Opakowania spożywcze do sprzedaży detalicznej w zakresie, w jakim Komisja stwierdza w niej, że skarżąca naruszyła art. 101 TFUE, uczestnicząc w okresie wskazanym w art. 1 ust. 5 lit. d) decyzji Komisji w jednolitym i ciągłym naruszeniu składającym się z szeregu odrębnych naruszeń w sektorze tacek z pianki polistyrenowej wykorzystywanych jako opakowania spożywcze do sprzedaży detalicznej i obejmującym terytorium Francji;
- stwierdzenie nieważności art. 2 ust. 5 decyzji Komisji C(2015)4336 final z dnia 24 czerwca 2015 r. w sprawie AT.39563 – Opakowania spożywcze do sprzedaży detalicznej w zakresie, w jakim Komisja nakłada w niej na skarżącą grzywnę w wysokości 4 756 000 EUR;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja błędnie zastosowała zasadę odpowiedzialności osobistej, gdy uznała, iż Coveris była odpowiedzialna za rzekomy udział w jednolitym i ciągłym naruszeniu w sektorze tacek z pianki polistyrenowej wykorzystywanych jako opakowania spożywcze do sprzedaży detalicznej we Francji. Nadzwyczajne okoliczności sprawy uzasadniały przyjęcie holistycznego podejścia w odniesieniu do dwóch części wykupu menedżerskiego ONO Packaging lub ewentualnie zastosowanie zasady ciągłości gospodarczej w odniesieniu do części transakcji obejmującej asset deal. Na tej podstawie Coveris nie mogła zostać uznana za odpowiedzialną za zarzucane jej naruszenie.

2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja naruszyła zasadę równego traktowania, ponieważ dokonała rozróżnienia między częścią wykupu menedżerskiego ONO Packaging obejmującą asset deal oraz częścią wykupu menedżerskiego ONO Packaging obejmującą share deal i w związku z tym podzieliła odpowiedzialność między podmioty prawne (to jest Coveris i ONO Packaging Portugal SA) należące do odrębnych przedsiębiorstw, gdy przypisała odpowiedzialność za wskazywane naruszenia popełnione przez jedno i to samo przedsiębiorstwo, które pozostało bez zmian po wykupie menedżerskim.

Skarga wniesiona w dniu 19 września 2015 r. – Węgry/Komisja

(Sprawa T-542/15)

(2015/C 406/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Węgry (przedstawiciele: D. Bonhage i F. Quast, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2015) 4979 final z dnia 14 lipca 2015 r. dotyczącej zawieszenia płatności okresowych z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Funduszu Spójności za wydatki poniesione w programach: Transport, Środkowe Węgry, Zachodnia Kotlina Panońska, Południowa Wielka Nizina Węgierska, Środkowy Kraj Zadunajski, Północne Węgry, Północna Wielka Nizina Węgierska, Południowy Kraj Zadunajski – CCI 2007HU161PO007, CCI 2007HU161PO003, CCI 2007HU161PO004, CCI 2007HU161PO005, CCI 2007HU161PO006, CCI 2007HU161PO009, CCI 2007HU161PO011, CCI 2007HU161PO001;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy odnoszący się do niezgodności decyzji Komisji C(2015) 4979 final dotyczącej zawieszenia płatności okresowych z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Funduszu Spójności Rady (WE) z rozporządzeniem Rady nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Spójności oraz uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz.U. L 210, s. 25):
 - zdaniem strony skarżącej zaskarżona decyzja narusza art. 92 rozporządzenia (WE) nr 1083/2006, ponieważ wydatki, których sprawa dotyczy, nie są związane z poważną nieprawidłowością;
 - w dalszej kolejności strona skarżąca podnosi, że władze węgierskie realizowały programy operacyjne zgodnie z przepisami Unii. Zdaniem strony skarżącej beneficjenci dokonywali zamówień na roboty budowlane i usługi w celu realizacji programów zgodnie z dyrektywą o zamówieniach publicznych nr 2004/18/WE z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114);
 - wreszcie zdaniem strony skarżącej dostępność zakładu mieszania asfaltu w określonej, maksymalnej odległości od placu budowy, w momencie składania ofert była proporcjonalnym technicznym kryterium przydatności w ramach zamówień na roboty drogowe.